

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 21/12/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP HỌC PHẬT NGHI VẤN

BÀI 18: CHÓN TU DƯỠNG

Một đạo tràng chánh pháp không duy trì việc giảng Kinh thuyết pháp sẽ khiến người tu hành nơi đó ngày càng tha hóa biến chất. Do đó, muốn tu dưỡng tốt thì hành giả phải cầu học tập, cầu tiến bộ.

Hòa Thượng nói: ***“Con người cần học tập giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền hằng ngày để đào thải tập khí xấu ác của chính mình.”***

Chúng tôi từng nghĩ rằng nếu không làm mới mình thì những lời nói ra chỉ là vọng tưởng. Do đó, chúng tôi đã nỗ lực học tập đến nay hơn 1400 ngày nghiên cứu 1200 Đề tài của Hòa Thượng và Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục.

Mỗi buổi học hằng ngày đều là lời nhắc nhở giúp chúng ta phản tỉnh không để tập khí phiền não dẫn dắt. Một khi có tu dưỡng tiến bộ thì mới giữ công phu không suy thoái rồi dần dần nâng cao cảnh giới.

Hòa Thượng nói ***“Nếu không có nhiều đĩa để nghe thì cứ nghe đi nghe lại một đề tài, nghe 10 lần hoặc nhiều hơn.”*** Việc này giúp duy trì tâm thanh tịnh, nhờ đó một pháp mà ta đang nghe sẽ thông tỏ.

Một thông thì tất cả thông cho nên không tham nghe nhiều thứ. Một con đường sẽ dẫn tới một đích còn nếu đứng ở ngã sáu thì không biết đi lối nào vì lối nào cũng thành thanh và ngút tầm mắt.

Từ xưa đến giờ chúng tôi chỉ nghe Hòa Thượng Tịnh Không nên không phân vân lựa chọn con đường. Hòa Thượng dạy điều gì thì cố gắng làm thật giống. Kết quả là đi một hướng nên thân tâm rất an lạc.

Nhiều người lúc thì giới thiệu với chúng tôi pháp này, lúc lại pháp khác. Họ mất phương hướng và không có chỗ nương về. Họ cũng nhận ra rằng vì đi một hướng nên chúng tôi càng lúc càng vui.

Thế gian nói: ***“Nhất nghệ tinh nhất thân vinh”*** - Học và làm theo một Thầy thì nhất định đạt vinh quang. Hòa Thượng nói rằng trong các pháp môn Phật dạy phải chọn cho mình một pháp, một hướng đi phù hợp căn tánh thì sẽ đi đến đích.

Chúng tôi từng đến Thôn Di Đà tại Hoa Kỳ và khuyên họ treo bảng ***“Cương lĩnh tu hành”*** bằng ba thứ tiếng Anh, Việt, Hoa: ***“Một vị đạo sư là Hòa Thượng Tịnh Không; một bộ Kinh Vô Lượng Thọ; một câu A Di Đà Phật và một hướng đi là Tây Phương Cực Lạc”***.

Đây là sự lựa chọn sáng suốt. Bản thân chúng tôi đã làm mấy mươi năm và đã có sự hồi báo khiến người khác nhìn thấy. Tuy nhiên, họ vẫn không tin mà làm theo, chỉ e đến khi chợt ngộ muốn quay đầu thì họ không đủ thời gian để thay đổi cách nói cách nghĩ cách làm.

Hòa Thượng nói: **“*Minh học tập trường kỳ một pháp thì đạo lý dần dần sẽ sáng tỏ*”**. Nếu không trải qua từ 10-20 năm nghe pháp thì không thể xuyên thủng bức tường ngạo mạn, ngu si sâu dày của mình.

Ngài cho biết Ngài đã nghe bộ **“*Con đường đạt đến Nhân sinh Hạnh Phúc*”** 10 lần tức là 400 giờ. Cũng vậy, nếu muốn hiểu thấu Kinh Vô Lượng Thọ Hòa Thượng giảng gần đây thì nghe qua 10 lần tức là hơn 120.000 giờ.

Nếu muốn tu dưỡng tốt thì phải rèn luyện như vậy. Do đó, đừng chủ quan cho rằng nghe vài lần là đủ để y giáo phụng hành. Cần phải huân tập đủ lâu mới loại bỏ được tập khí phiền não của mình.

Hòa Thượng chỉ dạy: **“*Có thời gian dài như vậy thì tâm mình càng lúc càng thanh tịnh và có định. Như vậy những việc sai lầm của mình mới ít đi. Vậy thì Ma không thể có cơ hội quấy phá mình*”**.

Ma chính là 16 tên giặc tập khí phiền não gồm **“*danh vọng lợi dưỡng, tự tư tự lợi, nãm dục sáu trần và tham sân si ngạo mạn*”** sẽ không quấy rối mình được.

Nếu bị những tập khí này quấy nhiễu thì mình không còn là mình nữa nên Hòa Thượng nhắc chúng ta luôn kiểm soát mình đang làm lợi ích hay đang làm phiền lòng người. Ngài nói: **“*Hàng ngày bạn đừng làm phiền chúng sanh là đã có phước cho chúng sanh rồi*”**.

Hiểu câu nói này thì khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật phải thận trọng. Do đó, nghe pháp miên mật sẽ giúp mình nhận diện, kiểm soát tập khí phiền não không để chúng dậy khởi.

Làm được như vậy thì Ma bên ngoài không có cơ hội quấy phá. Hòa Thượng nói: **“*Nếu bạn thật làm theo giáo huấn của Phật, nghe hiểu được bao nhiêu, làm bấy nhiêu thì Ma cũng sẽ bị cảm động. Ma chẳng những không quấy nhiễu mà còn làm hộ pháp cho bạn*”**.

Nếu thật làm theo lời dạy của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì oan gia trái chủ nhiều đời cũng sẽ ủng hộ vì nếu mình thành tựu thì chắc chắn họ được nhờ.

Chúng tôi đi dạy học trên con đường từ thành phố Hồ Chí Minh về Vũng Tàu ngày nào cũng có người chết. Mọi người lo lắng, chúng tôi nói rằng Ma không dám lấy mạng, nếu ức quá thì chỉ lấy cái chân cái tay thôi vì nếu họ lấy mạng thì họ nợ bao nhiêu người.

Hòa Thượng nói là **“*Nếu bạn thật làm thì Ma cũng cảm động về việc “thật làm” của bạn, nhất định không nhiễu loạn. Cho nên ngày ngày nghe Kinh nghe pháp quan trọng hơn bất cứ việc gì*”**.

Tuy nhiên, thật khó để nhắc nhở mọi người việc này khi danh vọng địa vị của họ đã ở một mức nhất định nào đó. Mỗi ngày nghe pháp là mỗi ngày được khuyến tấn. Đây

là một sự may mắn. Đến lúc không ai nhắc nhở nữa, người ta bỏ mặc mình thì chính là đại họa.

Mặt khác, Hòa Thượng nói: **“Ngày nay đạo tràng có giảng Kinh thuyết pháp lại rất hiếm”**. Để giải quyết vấn đề này, Ngài chỉ dạy chúng ta tận dụng đĩa CD, VCD chứa nội dung các bài pháp để phát chiếu hoặc máy MP3 có thể mở suốt 24 giờ.

Đây là phương pháp tự học và bố thí pháp cho chúng sanh. Hiện chúng tôi sử dụng rất nhiều máy nghe pháp đặt nhiều nơi trong nhà đều là pháp của Hòa Thượng hoặc Thầy Thái Lễ Húc.

Hòa Thượng từng kể chuyện việc các chúng sanh ở các tầng không gian đã đến cầu pháp. Họ nói rằng tầng bốn nơi Hòa Thượng giảng pháp ánh sáng rất sáng chói nên không vào được.

Do đó, Cư Sĩ Lâm đã mở đĩa VCD pháp mà Hoà Thượng giảng ở tầng hai để cúng dường chúng sanh hằng ngày miên mật 24 giờ. Họ không được vào nghe tùy tiện vì có Thần Hộ Pháp trấn giữ nên nơi đó lập bài vị để thỉnh mời họ.

Tuy nhiên, học pháp nghe pháp rồi vẫn phải luôn thận trọng trước **“cái thấy, cái biết”** của mình. Hòa Thượng từng hỏi cư sĩ Lý Bình Nam: **“Thầy mở lớp cao đẳng học Phật thì trình độ kiến thức học Phật của họ rất cao, vậy nếu có sai lầm thì ai là người hiệu đính cho họ.”** Lão Cư sĩ cũng ưu tư về việc này.

Mọi người cũng ngạc nhiên vì sao trình độ cao đẳng Phật học mà lại có thể sai lầm? Vì đa phần họ chấp trước vào **“cái thấy cái biết”** của mình rồi cho là đúng. **“Cái thấy cái biết”** của phàm phu đa phần là vọng tưởng, tràn ngập tư lợi, háo danh, háo vọng cho nên sai lầm.

Để giải quyết sai lầm thì không cần tri thức cao cấp hay có trình độ Phật học mà chỉ cần tâm chân thành thanh tịnh. Cho nên Hòa Thượng nói: **“Đạo tràng chính là tâm thanh tịnh, tâm chân thành”**.

Trong tâm thanh tịnh chân thành không có vọng tưởng, không có ảo danh ảo vọng. Ảo danh ảo vọng là luôn ảo tưởng rằng mọi người phải chú ý đến vị thế của mình trong khi chẳng ai rảnh để làm việc đó. Nếu như khi làm những việc sai lầm mà có tâm này thì quá tốt.

Nhờ e ngại người khác mà ta thúc liễm thân tâm, kiểm soát chính mình. Luôn nghĩ mình đang biểu pháp cho Phật, Thánh Hiền nên hành động tạo tác, đối nhân xử thế, đối người tiếp vật luôn thận trọng.

Tuy nhiên, nếu không được nhắc nhở, sách tấn thì chúng ta rất dễ chệnh mảng việc cầu học. Người xưa nói, ba ngày không đọc sách Thánh Hiền thì diện mạo đã khác. Thầy Định Hoằng thì nói không cần đến ba ngày, chỉ một ngày không đọc sách là diện mạo đã thay đổi.

Cho nên Hòa Thượng nói hằng ngày nghe Kinh chính là đang được huân tập giáo huấn của Phật Bồ Tát và đào thải những tập khí phiền não xấu ác của chính mình./.

Nam Mô A Di Đà Phật

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!
Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến
để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*